

Położenie geograficzne i warunki przyrodnicze

[A pomniejsz czcionkę](#) [A standardowy rozmiar](#) [A powiększ czcionkę](#)

Gmina Iłów położona jest centralnej części kraju, w odległości 40 km od Płocka, ok. 80 km od Warszawy i Łodzi. Administracyjnie należy do powiatu Sochaczew w województwie Mazowieckim.

Teren gminy obejmuje 56 wsi zlokalizowanych na powierzchni 128,5 km². Podzielony jest na 40 sołectw zamieszkałych przez ok 6 300 mieszkańców.

Gmina Iłów leży na obszarze Niziny Środkowo-Mazowieckiej. Część południowa należy do Równiny Kutnowskiej i jest elementem Wyżyny Gąbińskiej. Część wschodnia od Iłowa do Bzury nosi nazwę doliny Arciechowskiej. Z kolei część północna gminy wchodzi w skład Kotliny Warszawskiej i jest to Dolina Iłowsko-Dobrzykowska rozciągająca się na 1/4 powierzchni gminy. Północną granicę stanowi rzeka Wisła. Ukształtowanie terenu ściśle wiąże się z rzeką. Dno doliny leży na wysokości 61,1 m n.p.m. a najwyższe wzniesienie ma 105 m n.p.m. i znajduje się na terenie wsi Sadowo. Dla porównania na terenie nizin środkowopolskich przeważają wysokości 50-150 m n.p.m.

Na obszarze gminy występują też ukształtowane przez wodę 4 stopnie terasowe. Tereny zlokalizowane wzdłuż brzegu to tereny zalewowe, a oddzielone od koryta wałem przeciwpowodziowym. Charakterystycznym elementem krajobrazu w korycie rzeki są piaszczyste łachy wyniesione ponad powierzchnię wody. Wielkość ich i wyniesienie zmienia się wraz z poziomem wody. Ich wysokość względna dochodzi do 2 m przy średnim stanie wody. Wzdłuż koryta możemy zaobserwować pola piasków, wydmy wyniesione w postaci wałów i zagłębienia deflacyjne podmokłe i zabagnione. Na odcinku Wisły przylegającym do gminy utworzone są faunistyczne rezerваты przyrody: Kępa Rakowiecka o powierzchni 120 ha, Kępa Antonińska o pow. 475 ha i Wyspy Zakrzewskie o pow. 310 ha.

Wielka różnorodność gatunkowa ptaków zamieszkujących międzywale odcinka Wisły wynika ze znacznego zróżnicowania środowisk doliny największej polskiej rzeki, jeszcze nie uregulowanej, w dużej mierze nie zmienionej ludzką działalnością. Wyspy w różnym stadium rozwoju i udziale roślinności: od piaszczystych ławic, często zmieniających swoje położenie w nurcie rzeki, aż do stałych wieloletnich wysp porośniętych wysoką wikliną, a niekiedy nawet starymi drzewami są miejscem gnieźdzenia się blisko 200 gatunków ptaków. Obok pospolitych gatunków spotkać można tu ginące gatunki roślin i zwierząt zamieszczone w Polskich Czerwonych Księgach m.in. bielika, kormorana czarnego, pustuleczkę, sieweczkę obroźną, sokoła wędrownego, bobra europejskiego, wydrę i inne.